

A KÚRIA mint felülvizsgálati bíróság

Kfv. II. 37.487/2012/4.szám

A Kúria a dr. Király Béla ügyvéd által képviselt felperesnek a Megyei Kormányhivatal alperes ellen építési ügyben hozott határozat felülvizsgálata iránt indított perben a Fejér Megyei Bíróság 2011. november 9-én kelt 10.K.21.406/2011/19. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 24. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Kúria a Fejér Megyei Bíróság által hozott 10.K.21.406/2011/19. számú ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak – külön felhívásra – 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes a tulajdonosa a hrsz-ú ingatlanoknak. Ezzel az ingatlanokkal szomszédos, hrsz-ú ingatlan telekmegosztása iránt 2010. április 6-án kérelmet terjesztett elő. A Székesfehérvári Körzeti Földhivatal a 2010. május 10-én kelt 800.051/2010. számú határozatával a szakhatósági állásfoglalások beszerzése után - köztük Martonvásár Jegyzője előzetes szakhatósági hozzájárulása alapján - engedélyezte a hrsz-ú ingatlan megosztását a és a hrsz-ú ingatlanokra.

Némethné Udvardi Éva a hrsz-ú ingatlanra építési engedélykérelmet nyújtott be 2010. május 20-án Martonvásár Jegyzőjéhez.

Az elsőfokú hatóság hiánypótlás és helyszíni szemle tartását követően a 2010. szeptember 9-én kelt 1757-8/2010. számú határozatával az építési engedélyt kikötésekkel megadta egy földszintes egy lakásos családi lakóház építésére.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperesi jogelőd, a Fejér Megyei Közigazgatási Hivatal a 2010. december 21-én kelt 03/1415-9/2010. számú határozatával az építési munka helyeként megjelölt ingatlan tekintetében – az elírt hrsz. javításával - a határozatot megváltoztatta, egyebekben az elsőfokú határozatot helyben hagyta. Megállapította, hogy a beépítéssel érintett ingatlan a Kajászó Község Képviselő-testületének 9/2005.(VI.8.) Kt. rendeletével elfogadott Kajászó Építési Szabályzatának és Szabályozási Tervének (a továbbiakban: HÉSZ) 6.§ (2) bekezdés c/2) pontjában foglalt feltételnek nem felel meg, mivel a telek a 40 méteres legkisebb mélységet nem éri el, azonban ennek az építési engedélyezési eljárásban jelentősége nincs a HÉSZ 4.§ (2) bekezdés b) pontjára tekintettel, mert a telek az egyéb jogszabályi előírások betartásával beépíthető. Az építési engedélyezési eljárásban a jogerős telekalakítási engedéllyel kialakított hrsz-ú ingatlant tényként kell elfogadni és azt építési teleknek kellett tekinteni.

A felperes keresetet nyújtott be az alperesi jogelőd határozatának felülvizsgálata iránt.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Megállapította, hogy a felperes a keresetében az építési engedélyezési eljárást megelőző telekalakítási eljárás jogsértéseire hivatkozott, azonban a telekalakítási eljárás jogerősen lezárult, annak jogszerűsége az építési engedélyezési eljárás keretében nem vizsgálható felül, ezért az alperesi jogelőd helytállóan járt el, amikor az építési engedély megadása során a hrsz-ú ingatlant kialakított ingatlanként kezelte és azt építési teleknek tekintve annak beépíthetőségét vizsgálta.

A felperes a keresetében az építési engedélyre vonatkozóan jogsértést nem fogalmazott meg, kizárólag a telekalakítási eljárás jogsértésére hivatkozott és mivel a telekalakítási eljárás jogszerűsége nem vitatható, a felperes keresetét alaptalannak tartva az elsőfokú bíróság a kereset elutasításáról rendelkezett.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet sérti az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Étv.) 2.§ 3. és 6. pontját, továbbá 23.§ (1) bekezdését. Álláspontja szerint az építési engedélyezési eljárásban is vizsgálni kellett volna, hogy a teleknek a minimálisan előírt mélysége nincs meg, a földhivatal mulasztott a telekalakítási eljárás során, egy újonnan, szabálytalanul kialakított telekre adtak ki építési engedélyt. Jogszabálysértés megjelölése nélkül sérelmezte, hogy az építésügyi hatóságot nem idézte meg a bíróság, a beavatkozást úgy utasította el, hogy lehetőséget sem kapott a beavatkozó a perben bármilyen jogi lépés megtételére és az eljáró bíró ellen elfogultsági kifogást nyújtott be, a bíró ennek ellenére ítéletet hozott, továbbá a bíróság azt sem tisztázta, hogy mi okozta a kereset késedelmes felterjesztését.

Mindezek alapján kérte a jogerős ítélet „megváltoztatását” és elsődlegesen a keresetének helyt adó határozat hozatalát, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 272.§ (2) bekezdése és 275.§ (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között, az abban megjelölt jogszabálysértések körében vizsgálta felül.

A Kúria érdemben nem vizsgálhatja azokat a kifogásokat, amelyekhez a felperes konkrét jogszabályhely megjelölésével jogszabálysértést nem jelölt meg. A Kúria ezért nem vizsgálta a perbehívással, a beavatkozás elutasításával, az elfogultsági kifogás ellenére hozott ítélettel és a felterjesztési késedelemmel kapcsolatos felperesi kifogásokat.

A Kúria a felülvizsgálati eljárás során azt vizsgálta, hogy a jogerős ítélet az Étv. 2.§ 3. és 6. pontját, 23.§ (1) bekezdését megsértette-e. Ezek a rendelkezések meghatározzák az építési telek, a beépítésre szánt terület fogalmát és előírást tartalmaznak a telekalakítás feltételeire.

A felperes által megjelölt jogszabályok, amelyek a telekalakításra vonatkoznak, a perbeli esetben nem vizsgálhatók. Az elsőfokú bíróság által helyesen és kellő részletességgel rögzített tényállás szerint a telekalakítási eljárás jogerősen lezárult, így a hrsz-ú ingatlant már kialakított, beépítésre szánt teleknek, építési teleknek kellett tekinteni. Az építésügyi hatóság ezért nem vizsgálhatta - és ezért a bíróság sem - azt, hogy az építési telek kialakítására jogszerűen került-e sor, a telekalakítási eljárásban történt-e jogszabálysértés. Az építési engedélyezési kérelem benyújtását követően az építésügyi hatóságnak azt kellett vizsgálnia, hogy a hrsz-ú építési telekként nyilvántartott ingatlan

beépíthető-e, a beépíthetőség feltételei fennállnak-e annak ellenére, hogy a telek a HÉSZ 6.§ (2) bekezdés c) pontjában foglalt 40 méteres, a telek mélységére vonatkozó előírásnak nem felel meg.

Az elsőfokú hatóság helytállóan utalt arra, hogy a HÉSZ 4.§ (2) bekezdés b) pontja ilyen feltételek mellett is lehetővé teszi a telek beépítését, ezért a hrsz-ú ingatlanra az építési engedély kiadása nem volt jogszabálysértőnek tekinthető.

Mindezek alapján a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott és érdemben vizsgálható jogszabályokat nem sértette meg, ezért a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alperesnek a felülvizsgálati eljárás során felszámítható költsége nem merült fel, ezért arról a Pp. 78.§ (2) bekezdése értelmében rendelkezni nem kellett.

A sikertelen felülvizsgálati kérelemmel élő felperes a Pp. 78.§ (1) bekezdése és a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján köteles a tárgyi illetékfeljegyzési jog miatt le nem rótt felülvizsgálati illeték viselésére. A felülvizsgálati illeték mértékét az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§ (1) bekezdése határozza meg.

Budapest, 2013. május 8.

Dr. Kaszainé dr. Mezey Katalin sk. a tanács elnöke, Dr. Márton Gizella sk. előadó bíró, Dr. Tóth Kincső sk. bíró